

HOOFDSTUK 2

FLOOR EN HEINTJE

‘KOMT DE KONING NAAR HET BAL?’ gilde Floor, Emilia’s beste vriendin. Dit was het normale geluidsniveau van Floor, die één meter tachtig en gigantisch was, en van top tot teen vol haar zat. Alles aan haar was GROOTS. Zelfs haar stem was groots. Maar ook haar hart. Dat trouwens ook heel harig was.

Emilia, Pulpje en Floor Van der Graaf zaten onder de versteende-boom-die-eruitziet-als-een-eenhoorn. Daar spraken ze elke avond voor school af.

‘DAT IS ZO SPANNEND!’ brulde Floor, die een kom Honey Blobs ontbijtgranen naar binnen werkte.

‘En hij brengt de prins mee!’ zei Emilia opgewonden. ‘Ik zal eindelijk met iemand van mijn EIGEN leeftijd kunnen optrekken op het bal! Ook al hoop ik nog steeds dat jij en Heintje kunnen komen.’

‘HET IS OK’, zei Floor, die haar harige arm om Emilia’s schouders legde. ‘DE ANDEREN VERBLEKEN TOCH MAAR BIJ M’N LOOKS!’ Ze grinnikte en ontblootte een mondvul puntige tanden die alle kanten op stonden.

De twee vriendinnen schoten in de lach.

Pulpje sprong op en neer en blies frambozen met zijn tong, voor hij zich tegen Emilia’s buik nestelde om over zijn buikje te worden gestreeld.

‘Hé daaaaar!’ klonk een hoge stem over de begraafplaats. Het was Heintje Verdoodt, Emilia’s andere beste vriend.

Heintje was klein en schattig, en deed de naam Verdoodt alle eer aan. Echt waar. Hij hield zich bezig met de dood van alle kleine wezens, zoals

platte kikkers, maar als hij ouder zou zijn, zou hij in zijn doadvaders voetsporen treden en zich bezighouden met de grotere, viezere wezens.

‘Heintje!’ zei Emilia opgewonden. ‘Ik heb GROOT nieuws!’

‘Gaat het over *De Grote Gotische Grafsteen Gravure Show?*’ zei Heintje. ‘Want ik dacht echt dat Willem W...’

‘Wow, wow, wow! Niets zeggen. Ik heb de laatste aflevering nog niet gezien...’ zei Emilia, die haar oren bedekte.

